FONDACIONI FLAKET E LUFTES

PARAQET AUDIO SKRIPTIMIN E FJALIMIT

TASHMË ËSHTË BËRË I QARTË DALLIMI MIDIS UDHËZIMIT TË DREJTË DHE DEVIJIMIT

SHEJHU MUXHAHID
EBU HUDHEJFE EL-ENSARIJ
حفظه الله تعالى

RAMAZAN 1447 H

KOHA 35:09

FONDACIONI FURKAN

FURSAN ALTARJUMA
FLAKËT E LUFTËS

TASHMË ËSHTË BËRË I QARTË DALLIMI MIDIS UDHËZIMIT TË DREJTË DHE DEVIJIMIT

SHEJHU MUXHAHID
EBU HUDHEJFE EL ENSARIJ

Publikon: Fondacioni mediatik "El-Furkan"
Përktheu dhe përshtati në shqip: Fondacioni "Flakët e Luftës", pjesë e mediave "Fursan Al-Turjuma".

Ramazan 1447 h.

“Tashmë është bërë i qartë dallimi midis udhëzimit të drejtë dhe devijimit.”

Falënderimi i takon Allahut, falënderimi i mirënjohësve dhe durimtarëve, një falënderim që i përshtatet madhështisë së Fytyrës së Tij dhe madhërisë së sundimit të Tij. Atij i takon falënderimi në këtë botë dhe në botën tjetër, në gëzim dhe në vështirësi, në ngushticë dhe në begati. Me mirësinë e Tij përmbushen veprat e mira dhe me bujarinë e Tij zbresin mëshirat. Salatet dhe selamet qofshin mbi Pejgamberin e muxhahidëve rojtarëve të kufijve, mbi familjen e tij dhe shokët e tij fisnikë e të bekuar, si dhe mbi ata që i pasojnë me mirësi deri në Ditën e Gjykimit. E më pas:

Nga Ebu Hurejra, Allahu qoftë i kënaqur me të, transmetohet se i Dërguari i Allahut ﷺ ka thënë: *“Kush e agjëron Ramazanin me besim dhe duke shpresuar shpërblimin, i falen mëkatet e mëparshme. Dhe kush ngrihet në natën e Kadrit me besim dhe duke shpresuar shpërblimin, i falen mëkatet e mëparshme.”*

Dhe ai ﷺ ka thënë: *“Kush ngrihet në Ramazan me besim dhe duke shpresuar shpërblimin, i falen mëkatet e mëparshme.”*

Dhe nga Sehl ibn Sa‘d es Saidi, Allahu qoftë i kënaqur me të, transmetohet se i Dërguari i Allahut ﷺ ka thënë: *“Qëndrimi rojë një ditë në rrugën e Allahut është më i mirë se kjo botë dhe gjithçka që gjendet në të. Vendi sa një kamxhik i njërit prej jush në Xhenet është më i mirë se kjo botë dhe gjithçka që gjendet në të; dhe dalja e robit në mëngjes ose në mbrëmje në rrugën e Allahut është më e mirë se kjo botë dhe gjithçka që gjendet në të.”*

Vëllezërve tanë muslimanë, dhe në krye të tyre ushtarëve të bekuar të Hilafetit, ju përcjellim përshëndetjet e Prijësit të Besimtarëve, Esh-Shejh El-Muxhahid Ebu Hafs el-Hashimi, Allahu i Lartësuar e ruajt. “Ju përcjellim urimin e tij të përzemërt me rastin e ardhjes së muajit të faljes dhe ju nxit në të për përpjekje/përkushtim dhe për t’u furnizuar me më të mirën e furnizimit. Ai ju porosit ta shfrytëzoni atë duke dhënë pasuri dhe shpirtra në rrugën e Allahut dhe duke i gjallëruar netët e tij me qëndrim në roje në kufij dhe në mihrabe. Kjo është një mundësi e çmuar për të bashkuar këto dy adhurime fisnike në kohët dhe fushat më të ndershme.”

Vëllezërit e mi muslimanë, ju drejtohemi pas dy vitesh të përgjakura me gjak dhe gjymtyrë të copëtuara, me fjalën e të palëkundurave përballë ashpërsisë së fatkeqësive, me fjalën e durimtarëve në fatkeqësi dhe vuajtje dhe në çastet e përplasjes. Nga mes fushave të përballjeve të mëdha shtigjeve të përballjes kokë më kokë, na kanë arritur mallëngjimet e dashamirëve dhe padurimi i pritësve, ashtu siç na kanë arritur edhe iluzionet e jobesimtarëve dhe dëshirat e munafikëve.

Të dashurve u themi: nuk kemi munguar prej jush asnjë orë të ditës, por heshtim kur heshtja është më shpëtuese dhe flasim kur fjala është më e dobishme. Dhe nëse Furkani heshti, nuk heshtën topat e tij dhe nuk u qetësuan betejat e tij, dhe jehona e tij vazhdon të shpërthejë nga grykët e pushkëve të muxhahidëve dhe brezat e atyre që hidhen në sulm, duke ju thirrur me zërat e luftëtarëve të gatshëm dhe duke ju pëshpëritur në veshët tuaj përmes minbereve të

thirrësve të dhembshur. Ai vazhdon të jetë ndarës midis së vërtetës dhe të pavërtetës, midis udhëzimit dhe devijimit, midis pjekurisë së drejtë dhe devijimit.

Ndërsa munafikëve dhe jobesimtarëve që u endën në analizat e tyre dhe përzien iluzionet me dëshirat e tyre, u themi: ja ku është zëri i Furkanit që godet veshët tuaj, po jua hidhëron jetën dhe po jua shpërndan iluzionet. Prandaj vdisni nga mllefi juaj, sepse Allahu i Lartësuar e ka lënë atë si luftë kundër jush, si zbulim për devijimin tuaj dhe si asgjësim të së kotës suaj. O umet i Islamit, sprovat dhe ngjarjet janë radhitur mbi vendet e muslimanëve, dhe ndër më të spikaturat e më të qartat prej tyre është ajo ku kanë përfunduar gjendjet e Shamit të robëruar pas dëbimit të ndikimit iranian prej tij, dhe çfarë pasoi nga rënia e udhëheqësit formal të regjimit nusajri dhe zëvendësimi i tij me shpejtësi nga një regjim i nënshtruar ndaj ndikimit amerikan. Ata i caktuan atij një udhëheqës të ri formal, të cilin e joshën shejtanët e turqve dhe të perëndimit dhe e shndërruan në një tagut, të ngjashëm me tagutët e arabëve. Dhe tashmë është bërë i qartë dallimi midis udhëzimit të drejtë dhe devijimit në ngjarjet e Shamit dhe u është bërë e qartë atyre që kanë mendje se mospajtimi ynë me frontet dhe organizatat vite më parë ishte në çështje të akides dhe jo të politikave, midis teuhidit dhe shirkut, midis shtetit të sheriatit dhe shtetit të kanunit (ligjit). Madje në fenë tonë nuk ka as bazë, as degë, as transmetim e as arsyetim që ta pranojë tradhtarin murted për atë që ka bërë nga lufta kundër ithtarëve të imanit dhe aleanca e tij me ithtarët e idhujve.

Ka thënë i Vërteti, i Bekuari dhe i Lartësuari (kuptimi): **{E kush kundërshton të Dërguarin pasi i është bërë i qartë udhëzimi dhe ndjek rrugë tjetër përveç rrugës së besimtarëve, Ne e lëmë në atë që ka zgjedhur dhe e fusim në Xhehenem, e sa përfundim i keq është ai.}**[1]

Dhe Ai, i Lartësuari, ka thënë (kuptimi): **{Ata që e blenë kufrin me iman nuk do t'i bëjnë Allahut kurrfarë dëmi dhe për ta ka dënim të dhembshëm.}**[2]

Dhe ndalemi për një çast për të kujtuar ata që u bashkuan me të në luftën kundër nesh, e trimëruan kundër nesh dhe e bënë pasardhës të çlirimtarëve, ndërsa neve na akuzuan si havarixhë të dalë nga feja. Ata e rritën dhe e ushqyen, por qenë të parët që ai i kafshoi. Vështroni drejtësinë e Allahut ndaj tyre, se si ua shoi/shuajti përmendjen sikur të mos kishin qenë kurrë më parë.

Sa për pretendimet e çlirimit dhe rrëzimit të regjimit në ditët e zmbrapsjes së agresionit, ato janë një shfaqje turke me regji të zbuluar amerikane. Shami sot qeveriset nga kryqtarët pasi kanë vendosur mbi të një kukull pa shpirt, të cilën e lëvizin para perdes e jo pas saj. Ata menduan se me këtë e kanë mbyllur faqen e xhihadit në Sham, por si mund ta arrijnë këtë. Shami ka hyrë në një kapitull të ri të përballjes dhe karvani i xhihadit dhe i qëndresës do të vazhdojë në Shamin e betejave deri në Ditën e Kijametit dhe nuk do të ndalet veçse në Dabik dhe te Minarja e Bardhë. Taguti i ri nuk do të fitojë kënaqësinë e të krishterëve dhe jehudëve derisa të ndjekë fenë e tyre, të bëhet i krishterë ose jehud. Përndryshe, sado që të zhytet në humnerat e rides, fundi i tij nuk do të jetë më i mirë se ai i paraardhësit të tij kurd

1 Surja Nisa, Ajeti 115.
2 Surja El-Imran, Ajeti 117.

dhe as i paraardhësit të tij nusajri, Ai ruajti kufijtë e jehudëve për dekada, por ata u çliruan prej tij brenda një nate e një dite.

Regjimi i ri sirian, me qeverinë e tij laike dhe ushtrinë e tij kombëtare, janë jobesimtarë murtedë dhe nuk ka detyrë më të domosdoshme pas imanit sesa luftimi i tyre për ta çliruar Shamin nga kthetrat e tyre. Mbi ushtritë e Shamit është detyrë të përpiqen me ngulm për t'i luftuar ata, ta bëjnë këtë përparësinë e tyre dhe të mobilizojnë të gjitha fuqitë për këtë qëllim. Dhe me këtë luftë, Shami nxjerr papastërtinë e saj, radhët e saj dallohen dhe ajo kthehet në gjendjen e saj të parë.

Sa për ju, o mbetje të grupeve në Sham, prijësit e Shtetit Islam ju kanë këshilluar përherë, por ju u shmangët, ju besuan dhe ju i përgënjeshtruat. Ju nuk do të zgjoheni sot, veçse kur thikat e tradhtarit të jenë në ijët tuaja. Ja ku jemi duke ju thirrur sërish, si arsyetim para Zotit tuaj, prandaj pendohuni tek Ai dhe bashkohuni me karvanin e dritës së ndritshme, sepse e vërteta tashmë është shfaqur dhe është bërë i qartë udhëzimi i drejtë nga devijimi. Dijeni se partitë dhe grupet janë pengesë ndaj udhëzimit në shumicën e fushave, prandaj pastrohuni nga ndyrësia e partishmërisë që të përshkoni gjysmën e rrugës drejt udhëzimit.
Edhe në këtë vend të këshillës u drejtohemi pasuesve tanë muslimanë në Sham: o populli im, sakrificat tuaja janë madhështuar, prandaj mos i shpërdoroni në mirazhin e nacionalizmit dhe mos i shpërndani në erërat e demokracisë, dhe mos pranoni për to asnjë çmim tjetër përveç sundimit të sheriatit hyjnor. O populli im, mos i bëni gjakrat tuaja urë ndërkombëtare për prodhimin e tagutëve të rinj që rikthejnë mbi ju epokën e Asadit, e kështu të madhohet humbja juaj dhe të zgjatet pendesa juaj. O populli im: **{Gjykimi i takon vetëm Allahut. Ai ka urdhëruar që të mos adhuroni askënd përveç Tij. Kjo është feja e drejtë.}**[3] Ai të cilit i drejtoni adhurimin ju urdhëron t'i drejtoheni Atij për gjykim e jo kushtetutës siriane. Ndiqni thirrjen e të dërguarve e jo viçin e Samiriut. Shpejtoni, shpejtoni, shpëtoni, shpëtoni. O Allah, a e përcollëm. O Allah, dëshmo.

Na ka arritur në veshët tanë një garë në shpifje nga ai që e ka poshtëruar veten prej shërbëtorëve të Trumpit dhe aleatëve të tij jobesimtarë kundër Shtetit Islam për robërit e tij të pastër. Sa për t'u habitur, a nuk turpërohet ai që me të u plotësua dega e nëntëdhjetë e aleancës kryqtare të përqeshë muvahidët durimtarë. O bishta të kryqtarëve dhe rojtarë të derrave të tyre dhe qenve të rojeve të tyre, këta jeni ju, prandaj njihni vendin tuaj. Sa për muxhahidët tanë, ata janë që e tronditën aleancën globale, e rraskapitën, e shteruan, e hutuan dhe e lodhën, derisa asaj nuk i mbeti në dorë asnjë hile për të na luftuar përveçse t'ju rekrutojë ju për të na luftuar, o të poshtër. Prandaj futini kokat tuaja në rërë dhe ndalini xhuxhët tuaj përballë gjigantëve të maleve.

A u rrite derisa sa të përbuzësh të tjerët, më thuaj kur u kurorëzua kjo shpejtësi që shoh, o këmbësor i parëndësishëm.

Sa për ju, o vëllezërit tanë të robëruar, po, vërtetë ju jeni ata nga të cilët druhen shtetet dhe frikësohen ushtritë. Kryqtari fluturon me avionët e tij dhe vë në gatishmëri forcat e tij për shkakun tuaj. Rafidiu grumbullon turmat e tij përgjatë kufijve nga frika e arratisjes suaj. Taguti sirian garon me atë kurd për t'ju rrethuar. Kush jeni ju. Cili është sekreti i forcës suaj.

3 Surja Jusuf, Ajeti 40.

Pse bota është turrur kundër jush dhe u bë të dridhen edhe nga fëmijët tuaj. O perlat e kohës suaj dhe margaritarët e epokës suaj, ata u zemëruan ndaj jush për shkak të besimit tuaj. Po, ata u zemëruan ndaj jush për shkak të besimit tuaj. Prandaj të gjitha shigjetat e së kotës u drejtuan kundër jush dhe i kuqi e i ziu u bashkuan për luftën kundër jush. Sikur të kishit bërë lëshime ose të kishit shpërfillur akiden tuaj siç bënë të tjerët, kriza juaj do të kishte përfunduar që prej një dekade. Por kjo është feja e Allahut të Lartësuar dhe malli i Tij i shtrenjtë, dhe mbi këtë kemi dhënë bejën ne dhe keni dhënë bejën ju.

Transmeton Ibn Is'haku në "Es Sijer" duke thënë: "Kur u mblodhën për besatim, pra në Akaben e dytë, tha Abas ibn Ubade: A e dini për çfarë po i jepni bejën këtij njeriu. Ata thanë: Po. Ai tha: Ju po i jepni bejën për luftë kundër të kuqit dhe të ziut prej njerëzve. Nëse mendoni se, kur pasuritë tuaja të goditen nga fatkeqësitë dhe fisnikët tuaj të vriten, do ta dorëzoni atë, atëherë që tani, sepse pasha Allahun, nëse e bëni këtë, kjo është poshtërim në këtë botë dhe në tjetrën. Por nëse mendoni se do t'i qëndroni besnikë asaj për të cilën e keni ftuar, pavarësisht humbjes së pasurive dhe vrasjes së fisnikëve, atëherë merreni atë, sepse pasha Allahun, kjo është e mira e kësaj bote dhe e botës tjetër. Ata thanë: Ne e marrim atë me humbjen e pasurive dhe vrasjen e fisnikëve. Çfarë do të kemi për këtë, o i Dërguari i Allahut, nëse ne e përmbushim (bejën). Ai tha: *Xhenetin*. Ata thanë: Zgjate dorën. Ai e zgjati dorën dhe ata i dhanë bejën."

Dhe meditoni, o vëllezërit tanë, fjalën e Allahut drejtuar besimtarëve para jush, atyre që i goditi ajo që ju ka goditur edhe juve. Në të ka ngushëllim dhe përgëzim për ne dhe për ju: **{Dhe Zoti i tyre iu përgjigj atyre: Unë nuk ia humbas veprën asnjë vepruesi prej jush, qoftë mashkull apo femër, ju jeni nga njëri tjetri.**
Ata që bënë hixhret, u dëbuan nga shtëpitë e tyre, u munduan në rrugën Time, luftuan dhe u vranë, Unë do t'ua shlyej mëkatet dhe do t'i fus në kopshte poshtë të cilave rrjedhin lumenj, si shpërblim nga Allahu. Pasha Allahun, tek Ai është shpërblimi më i mirë.}[4]

Sa herë që u ashpërsuan etapat e luftës dhe sprovës mbi ne, ata na goditën me gjuhë të mprehta, koprracë ndaj nesh, dhe u zhytën në vlerësimin e xhihadit tonë me letër e stilolaps nga divanet e luksit dhe iluzionit.

A në paqe jeni kritikë me ashpërsi dhe vrazhdësi, ndërsa në luftë jeni si gratë që shmangen nga përplasjet.

Këtyre dhe të tjerëve u themi: Shteti Islam, me mirësinë e Zotit të tij, ka arritur një sukses të jashtëzakonshëm, matësi i të cilit është Libri dhe Suneti, jo matjet dhe llogaritjet tuaja. Ai ka pasur sukses në shtrirjen e xhihadit në skajet e botës, ta çojë atë te arabët dhe joarabët, të lehtësojë rrugët e tij dhe të rrëzojë kushtet për pengimin e tij, të cilat i shpikën shujuhët e tagutit dhe pas tyre u rreshtuan disa pretendues të xhihadit, të cilët u lodhën nga rruga dhe u zgjat mbi ta koha.

Ajo ka pasur sukses në fushën e thirrjes (davetit) sipas menhexhit pejgamberik, kështu që muxhahidët e përhapin Islamin me tehun e shtizës dhe me argument, ashtu siç ishte gjendja

4 Surja El-Imran, Ajeti 195.

në shekujt e përzgjedhur. Udhëzimi është me xhihadin. Ka thënë Ai, i Lartësuari: **{Ata që luftojnë në rrugën Tonë, Ne me siguri do t'i udhëzojmë në rrugët Tona.}**[5] Shikoni rreth jush, a janë përhapur shenjat e teuhidit, feja e Ibrahimit, El-Uela dhe El-Bera, mohimi i tagutit, sheriati, hilafeti, beja, hixhreti, xhemati dhe ndarja e qartë, dhe a kanë arritur ato atë që kanë arritur sot në kohën e Shtetit Islam.

Po ashtu, Shteti Islam pati sukses dhe parapriu në ruajtjen e rrugëtimit të xhihadit nga devijimet që pushtuan fushat, sepse ai që arnon dhe qep nuk është si ai që e ka rrobën të shëndoshë. Përmendim një pjesë nga kjo për ata që nuk e përjetuan atë që prej kohës kur në Irak valëvitej shqiponja e saj, ditën kur Allahu ia ndriçoi largpamësinë dhe ai zbatoi mbi rafiditë gjykimin e Islamit, në kohën kur "xhihadistët" ishin nën teoritë dhe joshjen rafidite.

Ai i përhapte umetit menhexhin e ndarjes së qartë, ndërsa të tjerët eksportonin menhexhe të mjegullta që prodhuan përbindësha injorance me ngjyra xhihadiste, si administrata laike dhe emirate kombëtare, si dhe të tjera të ngjashme që synojnë të njëjtin qëllim.
Pas dy dekadash lufte kundër tij që nga themelimi i tij në Irakun krenar dhe më shumë se një dekade nga fillimi i luftës kundër saj nën udhëheqjen e koalicionit nëntëdhjetësh, ja ku është Shteti i Islamit që vazhdon dhe mbetet me mirësinë e Allahut të Lartësuar, një gjemb në fytet e jobesimtarëve dhe një shpatë e zhveshur mbi qafat e tyre. Ai e demaskon të kotën e tyre me argument dhe provë dhe e zmbraps agresionin e tyre me shpatë dhe me majën e shtizës. Ai godet kudo në mënyrën që i përshtatet gjendjes dhe rrethanës. Më duket sikur kalorësit e tij kanë shkruar në murin e kohës: Shteti i Islamit kaloi këtu, dhe kanë gdhendur në faqen e yllësisë: ne jemi për të, ne jemi për të.

Pyetni kufomat e jehudëve në Sidnej, dhe të krishterët në Orleans, pyesni rusët në Moskë dhe bishtat e tyre në Kaukaz, pyesni faltoret e rafidive në Kerman dhe Oman, dhe pyetini në Horasan dhe Pakistan, pyesni çdo skaj të kësaj bote për trimëritë e ushtarëve tanë dhe goditjet e luanëve tanë.

Këtu ndalemi me heronjtë e sulmeve ndërkontinentale, o vëllezërit tanë: ju goditët dhe plagosët rëndë, dhe patë frytin e veprës suaj dhe përmasën e frikës, ankthit dhe gjendjes së jashtëzakonshme që pushtoi vendet e Perëndimit mohues nga frika e sulmeve dhe ofensivave tuaja. Mjafton si dëshmi për këtë humbjet e mëdha që pësoi Evropa kryqtare këtë vit për të siguruar festat e tyre dhe se si rrugët e tyre u shndërruan në fusha lufte ku ju ishit heronjtë dhe ndezësit e tyre me thikat tuaja, plumbat tuaj dhe automjetet tuaja.
Prandaj vazhdoni, o luanë trima, sulmet tuaja kundër objektivave kryqtare dhe jehude kudo që të jenë, dhe kërkoni ndihmë në këtë përmes fshehtësisë dhe ruajtjes së sekretit, dhe përgatitni për to forcën e besimit dhe forcën e trupit, mos shpërfillni asnjërën prej tyre dhe dijeni se përgjegjësia mbështetet mbi të parën.

Dhe ndër ato me të cilat na kanë sulmuar gjuhët e mprehta është pretendimi se ne nuk kemi përfituar nga përvojat tona dhe nuk kemi mësuar nga gabimet tona. Kush jua tha këtë juve. Ne kemi mësuar se nuk ka saktësi që barazohet me saktësinë e teuhidit, prandaj këmbëngulëm në të. Kemi mësuar se nuk ka udhëzim që barazohet me sheriatin dhe nuk ka devijim si demokracia, prandaj shtuam besimin në të parën dhe mohimin ndaj së dytës.

5 Surja Ankebut, Ajeti 69.

Kemi mësuar nga përvojat tona se nuk ka rrugë për shpëtimin e umetit përveç rrugës së xhihadit, por ajo është e rrethuar me vështirësi dhe sprova, prandaj e ndoqëm me dëshirë dhe e shijuam në të vuajtjen. Kemi mësuar nga përvojat tona se rruga e së vërtetës është një, ndërsa rrugët e së kotës (pavërtetës) janë të shumta, prandaj ndoqëm rrugën dhe braktisëm rrugët, duke iu përgjigjur porosisë së Zotit tonë që ka thënë (kuptimi): **{Dhe kjo është rruga Ime e drejtë, prandaj ndiqeni atë dhe mos ndiqni rrugët e tjera që t'ju shpërndajnë nga rruga e Tij. Këtë ua ka porositur në mënyrë që të bëheni të devotshëm.}**[6]

Dhe ne kemi mësuar nga përvojat tona se devijimi menhexhik fillon i vogël dhe rritet me kalimin e ditëve, prandaj ne i kemi prerë që në fillesë shenjat e tij dhe nuk kemi treguar tolerancë ndaj tij, qoftë në formën e teprimit (ekstremizmit) apo të neglizhencës (irxhasë). Jemi bindur se ruajtja e akides nuk krahasohet me asgjë, le të zhduket e gjithë bota, mjafton që besimet tona të mbeten të paprekura, që me to të dalim para Zotit tonë dhe ato të ndërmjetësojnë për ne Ditën kur regjistrat do të çrregullohen dhe toka do të zëvendësohet me një tokë tjetër, si edhe qiejt.

Ata na kanë qortuar për durimin aty ku kërkohet durimi, i kanë urryer vargjet (ajetet) për të dhe janë lodhur prej tyre, po, janë lodhur prej tyre. Na kanë qortuar për qëndrueshmërinë në kohët e sprovave dhe e kanë quajtur 'shkatërrim', dhe na kanë qortuar për guximin në vendet ku kërkohet vendosmëri duke e quajtur 'vetëshkatërrim'. Na kanë përqeshur në fatkeqësi dhe na kanë pasur zili në begati. Kanë besuar në fitoren, por kanë mohuar hendekun (sprovën). Nëse sundojmë tokën me forcë dhe dominim, thonë: 'komplot', nëse sprovohemi nga aleancat (armiqtë), thonë: 'disfatë'. Nëse mbështetemi te vargjet e durimit, thonë: 'po justifikohen', nëse përgëzojmë me vargjet e fitores, thonë: 'janë të mashtruar'. Nëse e shpallim të vërtetën me zë të lartë, thonë: 'janë ekstremistë', nëse heshtim, thonë: 'janë të munguar'. Kështu janë munafikët: sa herë që xhihadi merr një rrugë, ata marrin rrugën e kundërt, si shejtani dhe Furkani (dallimi mes së vërtetës dhe së pavërtetës) që nuk takohen kurrë.

Dhe përmbledhja e çështjes është se këtyre njerëzve nuk u intereson aspak siguria e fesë, ata i kanë peshuar gjërat me peshoren e materies, kështu që çdo humbje materiale e kanë quajtur humbje të vërtetë dhe çdo përfitim material fitore, edhe nëse kjo vjen në kurriz të fesë së tyre. Ata nuk ia kanë njohur/ditur udhëzimit vlerën që i takon. Kjo është e vërteta, të cilën gjuhët e tyre e mohojnë, por veprat e tyre e shqiptojnë/shpallin.

Dhe larg rrugëve të munafikëve, a ju ka arritur lajmi i betejës së Somalisë, djepi i burrave dhe kështjella e trimave? Për më shumë se një vit ata po përballen me fushatën kryqtare të udhëhequr nga Amerika, Emiratet dhe ushtritë e Puntlandit në terren. Cili ishte rezultati pasi fushata e tyre tejkaloi afatin e parashikuar? Radhët e tyre u shpërndanë, u vranë komandantët e tyre më të shquar dhe qindra ushtarë të tyre, malet e Miskadit u mbushën me të vrarët e tyre, mjetet shpërthyese goditën kolonat e tyre, njësitë sulmuese u vërsulën mbi ta dhe ua shpërndanë turmat, ata kërkuan ndihmë nga avionët, por kjo vetëm ua shtoi vuajtjen dhe nuk u bëri dobi.

6 Surja El-Enam, Ajeti 153.

Sot ata kanë mbetur pa horizont: a do ta shpallin përfundimin e fushatës me një humbje të dukshme, apo do ta vazhdojnë me humbje edhe më të rënda se e para?

Prandaj, qofshi të bekuar o ushtarët e Somalisë për përpjekjen tuaj, dhe falënderoni Zotin për mirësinë e Tij që t'ju shtojë edhe më shumë.

Dhe nga betejat e Afrikës Lindore deri në Perëndimin e saj, atje ku ndodhi shkrumbimi i kampeve, në të cilat u përvëlua ushtria e Nigerisë dhe iu përul hunda në tokë, duke i kthyer në mbrojtës të arratisur përballë kalorësve të sulmeve, sa herë që vendosin të sulmojnë, i presin kalorësit e "shehidllëkut" me makina të mbushura me eksplozivë, prandaj mos pyet për tmerrin e tyre në ato çaste: sikur të ishin gomerë të trembur që ikin me vrap nga luani.

Trima të ashpër, sa herë që valëvitet shqiponja e flamurit të tyre, edhe zemrat e vdekjes dridhen prej tyre.

Dhe kur grabitqarët e bregdetit panë veprën e vëllezërve të tyre, u ngritën dhe u hodhën në garë, dolën luftëtarët trima e fisnikë, duke përshkuar tokën me shpejtësi, dhe turmat e tyre nuk u ndalën veçse në mes të bazave të ushtrive maliane dhe nigeriane, ku shkatërruan këdo që gjendej brenda. Nuk u mjaftuan dhe nuk u kënaqën derisa freskuan zemrat me sulmin ndaj aeroportit të Niamejit, atë ditë kur tagutët e Nigerit mbetën pa frymë, nga tronditja e madhe e tyre e menduan si një grusht shteti të ri. Por kur agimi zbuloi të vërtetën, filluan ta mbulojnë me gënjeshtra, por as të gjitha sitat e Afrikës nuk u mjaftuan për ta fshehur.

Dhe as të huajt në Afrikën Qendrore dhe Mozambik nuk u kënaqën me më pak se kaq, ata i shtuan sulmet e tyre kundër ushtrive "kryqtare", duke djegur kampe dhe kazerma dhe duke ua marrë armët dhe pajisjet, në një zhvillim të dukshëm dhe përpjekje të lavdërueshme në terren. Ata e tejkaluan masakrimin e të krishterëve luftues, duke kaluar në djegien e ushtrive të tyre të rraskapitura. Kështu, kudo që të kthesh shikimin në skenën afrikane, sheh se ndërtesa e Islamit po ngrihet, ndërsa fortesat e kufrit po shemben.

Kalorësit e Afrikës i kanë ripërtërirë lavditë dhe kanë rikthyer rrugën e paraardhësve të tyre, Ukbes, Musait dhe Ibn Zijadit. Afrika e ruajti amanetin e Hilafetit dhe e mbajti flamurin e tij në rrethanat më të errëta, duke u përballur për të me ushtritë e romakëve dhe aleatët e tyre habeshë (abisinas). Ajo u bë strehë për të sinqertët dhe drejtim për muhaxhirët, si dhe burim shpërqendrimi dhe shterimi për fushatën "kryqtare" që luftoi Irakun dhe Shamin.

Kështu Afrika u ngrit për ta ndihmuar, mbështetur dhe mbrojtur atë me gjak e shpirt, në një pamje të qartë të vëllazërisë së imanit dhe një fryt i pjekur nga frytet e bashkësisë (xhematit). Dhe ashtu siç dha fryt Iraku dhe Shami në Afrikë, le të presin "kryqtarët" se ku do të piqet fryti afrikan, i lutemi Allahut që të jetë në zemër të Evropës "kryqtare".

Forconi vendosmërinë, o kalorës të Libisë, Marokës, Tunizisë dhe Algjerisë, sepse ai që nxiton i pari nuk është si ai që vjen në radhën e fundit.

O ju muslimanë, Islami nuk triumfoi në kohët e para veçse me hixhret dhe xhihad, dhe nuk do të triumfojë në kohët e fundit veçse me to. Prandaj Pejgamberi ﷺ përgëzoi se hixhreti dhe

xhihadi do të vazhdojnë deri në Ditën e Kiametit, duke thënë: *"Hixhreti nuk do të ndërpritet sa kohë që luftohen jobesimtarët."*

Dhe ka thënë Ibn Kethiri, në komentimin e fjalës së Allahut të Madhëruar (kuptimi): **{Dhe kush bën hixhret në rrugën e Allahut, do të gjejë në tokë vende të shumta strehimi dhe gjerësi}**[7] tha: "Kjo është një nxitje për hixhret dhe një inkurajim për t'u larguar nga mushrikët."

Dhe duke vepruar sipas teksteve të shpalljes hyjnore, ne i nxisim të rinjtë muslimanë të bëjnë hixhret drejt vilajeteve të shtetit islam. Ejani pra, nxitoni dhe shpenzoni energjitë tuaja në ndërtimin e kështjellës së sheriatit në vend që t'i shpërdoroni ato në strukturat e tagutëve. Kini frikë Allahun për veten tuaj dhe zbatoni urdhrin e Zotit tuaj: **{Nisuni/dilni (në luftë), qofshi të lehtë apo të rëndë, dhe luftoni me pasuritë dhe jetët tuaja në rrugën e Allahut, kjo është më e mirë për ju, nëse jeni prej atyre që e dini.}**[8]

Dhe dijeni se ai që kërkon hixhretin nuk do ta arrijë atë pa sinqeritet dhe lutje, sepse ai depërton/çan përtej pengesave të tokës dhe të qiellit.

Në këtë rast, ne i zbulojmë botës se muhaxhirët kanë qenë maja e shtizës në betejat e Somalisë dhe fija e harkut në sulmin ndaj aeroportit. Këtë e shpallim për të inkurajuar besimtarët dhe për të zemëruar jobesimtarët, të cilët sfidojnë premtimin e Allahut se hixhreti do të vazhdojë deri në Ditën e Kiametit. Prandaj vdisni nga mllefi/zemërimi juaj: sepse hixhreti mbetet dhe muhaxhirët po vijnë, edhe nëse jobesimtarët e urrejnë këtë.

Dhe nëse toka e Afrikës po jeton një Bedr dhe një Fitore, atëherë toka e Irakut dhe e Shamit po jeton një Uhud dhe një Hendek. Dhe ashtu siç luftëtarët e Afrikës po zhvillojnë beteja goditëse dhe dërrmuese ndaj armikut, luftëtarët e Irakut dhe të Shamit po zhvillojnë beteja qëndrimi në vijat e frontit dhe përballjeje të vazhdueshme me armikun.
Allahu ua pranoftë xhihadin të gjithëve.

Në fushën e sakrificës dhe të shehidllëkut, ne i njoftojmë me pikëllim umetit të teuhidit për një grup heronjsh dhe kuadrosh të xhihadit që u vranë në një varg zbarkimesh "kryqtare" dhe përleshjesh të ashpra në tokën e Irakut dhe Shamit gjatë dy viteve të fundit, dy vite në të cilat koalicioni "kryqtar" u mor me gjithçka tjetër përveç ndjekjes dhe gjuetisë së tyre.
Ata u larguan duke qëndruar të palëkundur në rrugën e tyre, pa ndryshuar e pa u tërhequr, nuk iu dorëzuan armikut dhe nuk pranuan poshtërim në fenë e tyre.

Refuzuan të iknin ndërkohë që shtizat u qëndronin përballë gjokseve, dhe nga frika e vdekjes nuk kërkuan të ngjiten në asnjë shkallë shpëtimi.

Edhe sikur të kishin ikur do të kishin mbetur të nderuar, por ata e panë se durimi përballë vdekjes është më fisnike.

7 Surja EN-Nisa, Ajeti 100.
8 Surja Teube, Ajeti 41.

Dhe në të njëjtën rrugë ecën edhe një grup kalorësish të medias dhe bartës të mesazhit, të cilët përmbushën betimin e tyre ndaj Allahut dhe i vërtetuan fjalët e tyre me gjakun e tyre. U larguan në një heshtje madhështore. Jetuan në prapaskenat e hijes duke i sjellë umetit Islam çdo të mirë dhe duke e paralajmëruar për çdo të keqe. Mohuan vetveten dhe ia kushtuan jetën, kohën dhe lulëzimin e rinisë së tyre përkrahjes së sheriatit, derisa u larguan ndërsa dinjiteti i mbështillte me një petk prej dritash. Ne dëshmojmë se ata e përmbushën bejën e tyre, kryen atë që kishin për detyrë, ruajtën fushën e medias dhe e mbajtën atë si një fener udhëzimi drejt së vërtetës dhe mëshirë për krijesat. I konsiderojmë të tillë, ndërsa Allahu është Llogaritësi i tyre.

Të përkushtuar drejt vdekjeve sikur midis vdekjeve dhe tyre të kishte lidhje gjaku.

Prandaj merreni në dorë, o kalorës të medias, frontin e tyre. Mbani lart flamurin e tyre, vazhdoni rrugën e tyre, ruani amanetin e tyre, zbatoni porosinë e tyre, merrni frymëzim dhe vrull nga gjaku i tyre, furnizohuni me vendosmëri nga sakrificat e tyre dhe bëhuni pasardhësit më të mirë të paraardhësve më të mirë.

Dhe në vijim të kësaj u drejtohemi vëllezërve tanë munasirë në mediat përkrahëse dhe u themi se sprovimi, pastrimi dhe dallimi janë pjesë e pashmangshme e xhihadit në të gjitha fushat e tij. Fusha e përkrahjes mediatike ka kaluar gjatë nëpër këtë sprovë dhe janë shfaqur cilësitë e të sinqertëve, të cilët kanë shkëlqyer mes radhëve edhe pse janë të paktë në një kohë me shumë turbullira. Pak e pastër është më e mirë se shumë e përzier. Prandaj kujdesuni të jeni prej kësaj pakice që e ka kuptuar kuptimin e bejës dhe ia ka dhënë vendin që i takon, duke i kushtuar teuhidit kohët më të mira dhe jo tepricat e tyre. Dhe meditoni gjatë mbi fjalën e Allahut të Lartësuar: **{Dhe kush përpiqet në rrugën e Allahut, ai përpiqet vetëm për veten e tij. Vërtet Allahu është i Vetëmjaftueshëm ndaj botëve.}**[9]

Prandaj përpiquni në përkrahjen/ndihmën e muxhahidëve dhe jini me ta e jo kundër tyre. Çlirohuni nga interesat vetjake dhe nga tekat e dëshirave, lini pas titujt dhe nderimet dhe vendosni përpara vendosmërinë dhe përkushtimin. Munasirët (mbështetësit) para jush ishin vepra e jo emra. Përkrahni/ndihmoni shtetin tuaj dhe përcillni mesazhin e tij pa shtrembërim e pa mangësi. Kush e pranon menhexhin e tij le të vazhdojë, ndërsa kush dëshiron ta përziejë atë me iluzione dhe dëshira/teka të tjera, para tij janë grupet e paqarta dhe menhexhet elastike, sepse aty e ka atë që kërkon.

Shteti Islam nuk i ka dhënë të gjitha këto sakrifica dhe nuk i ka zhvilluar luftërat e ndarjes për ta bërë menhexhin e tij peng të shijeve dhe tekave. Menhexhi i tij është menhexhi pejgamberik dhe është bërë i qartë dallimi midis udhëzimit të drejtë dhe devijimit më shumë se në çdo kohë tjetër.

Dhe para përmbylljes u drejtohemi ushtarëve të hilafetit me këto porosi. O ju muxhahidë, sot gjendemi në një gjendje të vështirë lindjeje, të cilën nuk e fshehim dhe nuk e zvogëlojmë në rëndësi. Allahu e ka caktuar këtë mbi ne për një urtësi që e ka shënuar në Librin e Tij dhe në Sunetin e të Dërguarit të Tij.

9 Surja El-Ankebut, Ajeti 6.

Prandaj qëndroni të palëkundur në adhurimin tuaj në këtë fazë, sepse shpërblimi në të është sipas madhësisë së vështirësinë. Kjo është ajo që Ibn Kajjimi e quajti adhurimi i sfidimit ndaj armikut dhe ai e sqaroi shenjën e saj duke thënë: "Kush e adhuron Allahun duke sfiduar armikun e Tij, ai ka marrë një pjesë të madhe nga sinqeriteti i sidikëve. Dhe sipas masës së dashurisë së robit për Zotin e tij, të besnikërisë së tij ndaj Tij dhe të armiqësisë së tij ndaj armikut të Tij, do të jetë edhe pjesa e tij nga ky sfidim."

Ajo shfaqet në vendet e xhihadit, të hixhretit dhe të ndarjes së qartë, sipas fjalës së të Lartësuarit: **{Dhe kush bën hixhret në rrugën e Allahut, do të gjejë në tokë vende të shumta strehimi dhe gjerësi}**[10] Dijeni, o ju muxhahidë, se vullneti dhe vendosmëria mund të dobësohen nga përsëritja e fatkeqësive dhe nga pasimi i njëpasnjëshëm i sprovave, por besimtari i rindërton dhe i shëron ato me bindje të plotë dhe me dorëzim ndaj premtimit të Allahut për robërit e Tij dhe ndaj asaj që Ai ka përgatitur për durimtarët në shtëpinë e fisnikërisë të Tij, dhe sëmundja e kohës sonë është dobësia e bindjes së palëkundur, ndërsa besimtarët ndryshojnë mes tyre në shkallët e saj. I takon muxhahidit që të arrijë më të lartat prej tyre. Po ashtu muxhahidi duhet ta edukojë veten me një edukatë morale që e zbukuron xhihadin e tij, sepse muxhahidët janë njerëzit më të pastër në zemër, më të sinqertët në fjalë dhe më të mirët në moral. Ruajeni pra, o ju muxhahidë, moralin tuaj në një kohë banalitetesh dhe është e denjë për atë që qëndron në majë të mos u shkojë pas njerëzve të kënetave.

Prandaj ngrihuni lart pa mendjemadhësi, përuluni pa poshtërim, përtypni hidhësinë e moralit të njerëzve dhe ujitini ata me ëmbëlsinë e moralit tuaj. Qëndroni në këtë në udhëzimin e Pejgamberit tuaj ﷺ, sepse ai ishte i dhembshur dhe mëshirues ndaj besimtarëve. Dhe mos t'ju shtyjë ashpërsia e rrethanave drejt ashpërsisë së natyrës suaj, sepse besimtarët janë të mëshirshëm me njëri-tjetrin.

Po ashtu u kujtojmë muxhahidëve rëndësinë e diturisë në fushat e xhihadit, sepse mes diturisë dhe xhihadit ka lidhje dhe afërsi. Kur ato bashkohen, hapen dyert e së mirës dhe rrugët e suksesit, ndërsa kur ndahen, suksesi mungon në po atë masë, dhe xhihadi bëhet pa qartësi e pa vizion. Dijetarët që veprojnë sipas diturisë janë valvul sigurie për xhihadin, duke e drejtuar atë drejt qëllimeve të tij dhe duke e çuar në përmbushjen e synimeve të tij. Ka thënë Ibn Kajjimi: "Kalorësia është dy llojesh: kalorësia e diturisë dhe e sqarimit dhe kalorësia e gjuajtjes dhe e goditjes me shtizë. Meqë shokët e Pejgamberit ﷺ ishin krijesat më të plota në të dyja llojet e kalorësisë, ata i hapën zemrat me argument dhe provë dhe i hapën vendet me shpatë dhe me majën e shtizës. Njerëzit nuk janë veçse këta dy grupe dhe bojës së dijetarëve nuk i barazohet veçse gjaku i shehidëve." Po ashtu sot shtohet nevoja për edukim të sigurisë, sepse ti, o ushtar i hilafetit, je shënjestër/objektiv për çdo shërbim sekret të botës. Dhe nëse nuk i kupton metodat dhe dredhitë e tyre, do të biesh në kurthet e tyre. Dhe sa herë që heq dorë nga kujdesi ose dobëson mbrojtjen tënde, shigjetat e tyre do të të kapin.

Nga çështjet që lidhen me sigurinë janë edhe rregullat e verifikimit dhe të dëshmisë për besueshmëri. Është e denjë që muxhahidët t'i rishqyrtojnë ato dhe të tregohen shumë të kujdesshëm para se t'ua japin atyre që mendojnë se e meritojnë. Ndër këto është edhe

10 Surja En-Nisa, Ajeti 100.

dëshmia për besueshmëri në mënyrë virtuale përmes rrjeteve të internetit, e cila nuk duhet të merret si bazë dhe as nuk e largon paqartësinë rreth identitetit të atij që e merr. Prandaj jini të drejtë dhe afrohuni sa më shumë te e sakta.

Mos u tregoni të lehtë në peshoret e kritikës dhe vlerësimit në një kohë kur mbizotërojnë nifaku dhe tradhtia. Nga gjërat që muxhahidi duhet të zhvillojë në personalitetin e tij është guximi dhe trimëria. Guximi është mbrojtje, ndërsa frika është shkatërrim. As guximi nuk e afron afatin e caktuar dhe as frika nuk e vonon atë. Prandaj hyni pa hezitim në përballjen me vdekjen, sepse goditja më e madhe në këtë kohë shpesh nuk arrihet pa hyrje të drejtpërdrejtë në thellësi të betejës. Ata që kryejnë këto hyrje të tilla (sulme depërtuese) janë xhevahiri i kurorës në fushat e xhihadit.

Dhe përmbledhja e porosive për këtë botë dhe për tjetrën është devotshmëria/frika ndaj Allahut të Lartësuar në fshehtësi dhe në publik dhe durimi ndaj vështirësive dhe sprovave. Sa herë që këto dyja bashkohen tek ju, Allahu largon prej jush kurthet e armiqve dhe ju pason me fitore dhe ngadhënjim.

Ka thënë I Urti dhe i Gjithëdijshmi: **{Dhe nëse duroni dhe frikësoheni nga Allahu, kurthet e tyre nuk do t'ju dëmtojnë aspak. Vërtet Allahu përfshin me dijen e Tij gjithçka që bëjnë}**[11] Prandaj shtojeni përmendjen e Tij të Lartësuar, përtëriheni pendimin ndaj Tij dhe përuluni në pragun e Tij, duke iu lutur me këmbëngulje me emrat dhe cilësitë e Tij. Pastaj llogariteni tek Allahu atë që po përjetoni nga vështirësia dhe falënderojeni për dhuntinë me të cilën ju ka nderuar, sepse këto janë vetëm ditët e durimit dhe pas tyre vjen çlirimi dhe fitorja me lejen e Allahut të Lartësuar. Ndihmojeni Allahun që Ai t'ju ndihmojë ju, frikësohuni nga qëndrimi para Tij dhe nga paralajmërimi i Tij që Ai t'ju dhurojë tokën e armikut tuaj. Duroni, qëndroni të palëkundur, rrini në vigjilencë dhe frikësohuni nga Allahu në mënyrë që të shpëtoni. **{Allahu është mbizotërues mbi çështjen e Tij, por shumica e njerëzve nuk e dinë}.**

11 Surja El-Imran, Ajeti 120.

| Mos i harroni në dua vëllezërit tuaj |